

Psalmus

struetia: immo et destruetia et edificatio. Perstruetia recetes deos: edificatio fidem in ueritate et eternum deum. Etiam in crastinu diem uitam, caritatem vestram. Cras illi habet ut audiuum mare in theatro: nos hemus portu in christo. Et quoniam pendino die: id est quarta die sabbati: non possumus ad mensam Cypriani conuenire: quia festivitas est sanctorum martyrum: crastinu ad ipsam mensam conueniam.

Incipit Tract. de ps. LXXXI.

Primo huic titulum sicut alijs qui simuliter pronotantur: vel nomine eius hominis indidit a quo scriptus est: vel eiusdem nomine interpretatio: ut ad synagogam quod est Asaph ei intelligentia referat: presertim quod hoc et primus eis ypsilon assignat. Sic n. incipit.

Expositio psalmi.

Deus stetit in synagoga deo domini: quos deos: absit ut intelligamus deos gentium: siue idola: siue aliquam propter hoies celestem terrestrem creaturam: cum paulopost hunc versum: id est iste psalmus afferat: et quod deos intelligi velut: in quod synagoga stetit deus apertus exprimat: ubi ait: Ego dixi deus tu es: et filii altissimi oes. Nos autem sicut hoies moriemur: et sicut vni de principibus cadetis. In horumque synagogarum filiorum altissimi: de quibus id est altissimus per Esaiam dicit: Filios genui et exaltaui: ipsi autem me spreuerunt: stetit deus. In synagoga propria israel accipimus: quod et ipso synagoga dici solet: quis et ecclesia dicta sit. Nostra vero apostolica nunc synagogarum dixerunt: sed super ecclesiam: siue discernendi causa: siue quod inter congregacionem vnum synagoga: et invocationem vnum ecclesia nomine accepit dicit aliquid quod scilicet congregari et pecora soleat: atque ipsa proprie: quod et greges proprie dicimus. Conuocari autem magis est veterum ratione sicut sunt hoies. Unde ex persona ipsius Asaph in alio psalmo canit: Quasi pecus factus sum apud te: et ego super tecum: cum utique quis vni vero deo magnis tuis ac summis bonis ab illo carnalia: terrena: et palia requirebat. Inuenimus etiam sepe eos filios appellatos: non ea gratia quod ad nouum testamentum pertinet: sed illa quod ad vetus: quod et ipsa gratia est quod elegit Abram: et ex eius carne tamquam pulmum propagauit: quod nondum natos Jacob dilexit: Iacob autem odio habuit: quod liberauit ex egypto: quia in terra promissionis electis gentibus introduxit. Fisi enim et ipsa esset gratia: non utique de nobis quibus non ad terrum: sed ad regnum celorum capescendum da-

LXXXI

ta est protas filios dei fieri: in eodem mox euangelio dicere: quod accepimus gratiam per gratiam: id est per testimoniū veteris permissionib[us] testimoniū noui permissiones. Liquet igit quātū existimo: in quod deos synagoga steterit deus: deinceps regrediū est: ut per premianum filium: an spiritu sanctū: an ipsum trinitatem accipe debeamus: stetisse in synagoga deos. In medio autem deos discernere. Quia et singularis quodque deo: et ipsa trinitas vnum deo: non quod deo est facile est eliquari: et quod non corpore: sed spiritualiter dei presentia: quod pergruit eius substantie negari non potest ab eo iuste conditum reb[us] mirabiliter videlicet et rix paucis intelligibili modo cui dicit: Si ascendero in celum tu ibi es: si descendero in infernum ades. Unde merito prohibetur stare deus in congregacione hominum inuisibiliter sic celum et terram ipse implet. Quod per prophetam ipse de se predicit: nec tamen prohibetur: sed per captiumentis humane: utcumque noscitur stare in eis quod creavit: et si homo stet et audiat eum et gaudio gaudet: per prophetam eius intima vocem. Clericū quantum arbitror: psalmus iste insinuare aliquid molitur: quod ex quodam tempore factum est: ut staret deus in synagoga deorum. Nam illa statio quod celum et terram implet: nec ad synagogam proprie pertinet: nec tempore variatur. Beatus itaque stetit in synagoga deorum: nimurum ille qui de se dixit: Non sum missus nisi ad oves quod perierat dominus israel. Bicus et causa: In medio autem deos discernere. Agnosco igit deum stetisse in synagoga deorum: quorum patres: et ex quibus christus fuit carnem. Ut enim staret deus in synagoga deorum: ad hoc ex ipsis fuit carnem. Sed quod deus: Neque enim quodque illi in quod deorum synagoga stetit: sed sicut illic Apollus sequitur: Qui est super omnia deus bene dictus in secula. Agnosco inquit stetisse: agnosco et in medio deum spiritum: de quod amic[us] eius quidam dicit: In medio autem vestrum stat quem vos nescit: quod per quibus paulopost in hoc psalmo dicit: Hec scrierunt neque intellexerunt: in tenebris ambulant. Testificatur et apostolus: quoniam cecitas ex parte israel facta est: ut plenitudo gentium intraret. Etiamque in medio sui videbatur eum: sed non eum videbatur deum: qualiter se volebat videri dicunt: Qui me videt: videt et patrem. Discernerit autem deos non eorum meritis: sed gratia sua ex eadem perspicie facientes alia vas in honore: alia in contumeliam. Quis enim te discernit: Quid enim habes quod non accepisti: Si autem accepisti: quod gloriaris quodsi non acceperis: Audiri et vocem dei discernentis: audi et vocem domini dividenter flammam ignis. *Et sequitur in-*

*Alia ha,
t diuidatur*

Psalmus

dicatis iniqtatē: t facies p̄ctōꝝ su
 mis. Hic alibi: Uſqꝝ graues corde
 Nunqꝝ t vſqꝝ ad aduētū ei⁹ q̄ lumē ē cor
 dis: Sed i legē durif restituit: mili, pp̄bas:
 iniurijs affecisti: aut infecisti: aut h̄ agē
 tibus cohibuisti. Sed vt illis nec loq̄ dī
 gnū sit q̄ occiderūt seruos dei p̄missos ad
 se: vos qui cū hec fierēt tacuisti: id ē vos
 qui eos q̄ tunc lacuerunt velut innocētes
 imitari voluisti: vſqꝝ iudicatis iniqtatez:
 t facies p̄ctōꝝ sumitis. Nunqꝝ etiā nūc t
 ip̄ heres veniēs occidēdus ē: Nōne ip̄ p̄
 pt̄ vos sine p̄t̄ esse voluit tanq̄ pupillus:
 Nōne pp̄f vos csuriuit t situuit vt egen⁹:
 Nōne ad vos clamauit: Discite a me q̄a
 mitis sū t būlis corde: Nōne paup fact⁹
 est cū diues eēt: vt ip̄ius paupertate vitare
 mi. C Judicate: q̄: pupillo t egēo:
 humile t paupere iustificate. Nō il
 los pp̄ter se supbos t diuites: sed istū pp̄f
 vos būle t paupem: iustū credite: iustū p̄
 dicate. Sz iuidebāt ei: nec oino parcēt: di
 cunt hic ē heres: venite occidam⁹ eū: t hr̄a
 erit hereditas. C Auserte: q̄: mope: t
 paupere de manu p̄ctoris eruite.
 Hec dicta sūt: vt sciret in eo pp̄lo in q̄ nat⁹
 t occisus ē christ⁹: nec illos fuisse inunes
 a tāto scelere: q̄ cū eēnt tāte multitudis: vt
 eos sicut euāgeliū loquif timerent iudei: t
 pp̄terea i christū manū mittē nō auderēt:
 t postea cohibuēt: eūq̄ iteri a malignis t
 inundis iudeor⁹ p̄ncipib⁹ pmiserūt: q̄ si vo
 luisset timeret sp̄: t nūq̄ in cum sceleratoꝝ
 p̄ualerent manus. Be his q̄ppe t alibi d̄r:
 Lanes muti nescieit latrare: Be his etiā il
 lud: Ecce quō iust⁹ perijt: t nōc cōsiderat.
 Perijt quātū in ip̄is est q̄ eū p̄dere volue
 rūt. Nā quō ille posset pure moriendo: q̄ eo
 mō poti⁹ qđ erat p̄ditū req̄rebat: Horro si
 isti iuste increpāt: merito arguūt q̄ tñ scel⁹
 fieri dissimulādo siluerit quo icrepādi: aut
 ne icrepādi qđem: sed q̄ seueritate dānādi
 sūt: q̄ hoc s̄ilicio maliciaq̄ fecerūt: Clerūtū
 oibis qđ sequit rectissime ɔgruit. C Ne
 scierut t nō intellexerūt in tenebris
 ambulat: Quia t illi si coquissent nūq̄
 dñm glie crucifixissent: t illi si coquissent:
 nūq̄ Barrabā liberādū: t christū crucifi
 gedū petē ɔsensissent. Sed qm̄ sup memo
 rata cecitas ex pte israel facta ē: donec ple
 nitudo gentiū intraret: q̄ hanc vtiꝝ illius
 pp̄li cecitatē crucifixo christo. Mouebū
 tur oia fundamenta terre. Sic mota
 sūt t mouebūtur donec itret q̄ p̄destinata

LXXXI

est gentiū plenitudo. Nam t in ipsa morte
 dñi terra mota ē: t petre scisse sūt. Et si itel
 ligam⁹ fundamēta terre frenoꝝ bonoꝝ co
 pia felices: recte p̄dictū ē qđ mouerent. vt
 admirādo sic amari: sic coli būilitatē: pau
 ptatē: mortē velut magnā h̄m ip̄os miseriā
 christi. vel ip̄si qz huius mūdi vana felici
 tate p̄tepta: illā diligēdo atq̄ sectādo. Ita
 mouent oia fundamēta terre: cū p̄am mi
 ranf: p̄t̄m etiā cōmutant. Hic ut em̄ nō ab
 surde d: cūmū fundamēta celi: quib⁹ reg
 nū celoꝝ: supedificat in sancti ac fideli⁹:
 quos dicit sc̄ptura lapides viuos: quoruꝝ
 fundamentū ē p̄mit⁹ ip̄e christ⁹ ex vgine:
 de quo dicit Ap̄lus: fundamentuz aliud
 nemo p̄t̄ ponere p̄ter id qđ positiꝝ est qđ
 est christ⁹ Jesus: Beinde ip̄li ap̄li t pp̄be
 qz auctoritate locus celestis eligit: vt eos
 sectādo coedificemur: Ut̄ diū ad Ephesi
 os: Yā nō estis pegrini t inq̄lini: s̄ estis ci
 ues sc̄tōꝝ: t domesti ci dei: supedificati sup
 fundamentū ap̄lorū t pp̄hetaz ip̄so sumo
 angulari lapide existēte christo Jesu: in q̄
 omnis edificatio cōpacta crescit in tēpluz
 sanctū in dñio: ita nō incōueniēter funda
 mēta terre intelligunk̄: quoruꝝ terrenā felici
 tatem p̄pollentē atq̄ potentem hoies inui
 dēdo eoz auctoritatū: ad h̄mūdi bōa sc̄i
 p̄scenda p̄trabunt: t adipiscēdo coedifi
 canf: tanq̄ terra sup terrā: sicut in illo sup
 no edificio celū sup celū: qz t peccatori di
 ctū: est: Terra es t in terrā ibis: t celi enar
 rant gloriam̄ dei: cū in oēm terrā exīt sonus
 eoz: t in fines orbis terre verba eoz. Ter
 rene aut felicitatis regnū supbia est: q̄ quā
 venit būilitas xp̄i exprobrans eis q̄s vult
 ex būilitate filios altissimi facere atq̄ incre
 p̄ans. C Ego aut dixi dñi estis: t fi
 lij altissimi des. Clos autē sicut hoies
 moriem̄: t sic vñ ex p̄ncipib⁹ cadet. Si
 ue ad illos dixerit: Ego dixi dñi est: t filij al
 tissimi oēs: ad eos vñq̄ q̄ p̄destinati sūt i vñ
 tā etiā: ad alios vñ. Clos aut sicut
 hoies moriem̄: t sic vñ ex p̄ncipi
 b⁹ cadet. Hoc mō etiā d̄ discernēs: si
 ue oēs s̄ilicrepat: vt obediētes correctosq̄
 discernat: Ego iqt̄ dixi: dñi est: t filij altissi
 mi oēs: id ē oibus vñ ex p̄ncipib⁹ felicitatē cele
 ste. Clos aut p̄fīrmitatē carnis: sicut hoies
 moriem̄: t p̄ elationē animi: sicut vñus ex
 p̄ncipib⁹: id ē diabol⁹ nō extollemini: sed
 cadetis. Velut si diceret: Cum tam pauci
 sint dics vite vestre: vt cito sicut hoies mo
 rianum̄: nō vobis prodē ad correctionē: b
 Alla līra.
 epaupe
 rem.
 liberate.

Alla līra.
texcellit.

Alla līra.
t de.

Psalmus

LXXXII

tanq̄ diabolus cui⁹ dies in hoc seculo m̄tū sunt: qz carne nō moritur: extollimini ut cadat. Per diabolicā quippe superbiā factū est: vt christi glorie pueri: et ceci princi pes iudeorū inuidissent: qz hoc virtū factū est et sit: vt christi v̄sq̄ ad mortem crucifixi hūilitas vilescat eis: qui h̄⁹ seculi diligunt excellētiā. Proinde ut hoc virtū sanetur: ex ipsius pphete psona dicit. **Surge deus iudica terrā:** **Limuit enim terra cū te crucifigeret: surge a mortuis et iudica terram.** **Qm̄ tu disperdes in omnib⁹ gentib⁹.** Quid nisi terrā: hoc est eos qui terrena sapiunt: siue ipm̄ affectū in credentibus terrene cupiditatis: et electionē assumentis: siue nō credētes terrā conterendaz pdendāqz discernēs: sic q̄ mēbra sua quo- rū cōuersatio in celis est: iudicat terrā et di sperdet in omnib⁹ gentibus. Nō pteresidū est q̄ nō nulli codices habent: qm̄ tu hereditabis in oībus gentib⁹: qz et hoc nō incōueniēter accipit: neqz vt simul vtrūqz sit q̄c q̄ repugnat. Sit q̄ hereditas ei⁹ p̄ caritatē: quā suis p̄ceptis et gratia misericōter extol- lendo terrenā disperdit cupiditatē.

Explicit Tract. de ps. LXXXI.

Incipit Tract. d ps. LXXXII.

Psalmi titulus hui⁹ est. **Canticū psalmi Asaph.** Nam sepe diximus qd interpretetur Asaph: id est p̄gregationē. Homo ergo ille quis vocabatur Asaph in figura cōgregatiōis p̄pli dei: in multorū psalmorū titulis ponit. Breve autē cōgregatio synagoga dicit. Qd velut p̄pli nomē iudeorū p̄plus detinuit: vt synagoga appelle: sicut p̄plus christian⁹ vītatus vocat ecclesia: cū et ip̄e vtrūqz cōgre- ges. Ppls itaqz dei in isto psalmo dicit.

Expositio psalmi.

Deus quis similis erit tibi: Qd ego arbitror accōmodati⁹ ac cipi in christo: qz in similitudine homin factus: putat⁹ est ab eis a qbus p̄ceptus ē ceteris hoīb⁹ cōpādus: nā et inter inīqz de putatus ē ad h̄⁹ vt iudicaret. Cū autē veniet iudicatur⁹: tūc fiet q̄d hic dicit: Be⁹ q̄s similis erit tibi. Si enī psalmi n̄ solerēt loq̄ ad dñm christū: nō diceref etiam illud qd ipsi dictum esse nullus pōt dubitare fide liū: Thron⁹ tuus de⁹ i seculū seculi: virga directōis v̄ga regni tui: Vilexisti iusticiā et odisti iniquitatē: p̄pterea vñxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo exultatiōis p̄pticipib⁹ tuis. Huic ergo et nūc dicit: Deus q̄s similis erit tibi:

Multis enī silis in hūilitate eē voluisti: ys quadeo: vt et latrōib⁹ q̄ tecū sūt crucifxi: si claritate cū venies q̄s silis erit tibi: Quid enī magnū dicis cū deo d̄r: q̄s silis erit tibi: nisi illi dicat q̄ silis esse in hoīb⁹ voluit: formā serui accipies in similitudine homin factus et habitu inuētus vt hō. Et iō nō ait: Quis similis est tibi: qd vtrūqz recte diceref: si hoc ad diuinitatē referret. Quia vō ad formā serui relatū est: tūc ei⁹ a ceteris hoībus dis similitudo apparebit: qn̄ apparebit in glo- ria. Ideo sequitur. **Ne taceas neqz cō pescaris deus.** Quia pmo tacuit vt iu dicaretur: qn̄ sicut agnus coraz tondēte se fuit sine voce: sic nō aperuit os suū: et sua cōpescuit ptatē. Quā vt se cōpescē onde ret ad illā ei⁹ vocē: qua dicit: Ego sum: hi qui eū ap̄phendēdū q̄rebāt redierūt retro et ceciderūt. Qn̄ q̄ teneretur atqz patet: nisi seipse cohiberet atqz cōpesceret: et quo dāmō mutigaret. Nam et sic quidā interptāti sūt qd hic positiū ē: neqz cōpescari de⁹: vt diceret: neqz imitescas deus. Ipse alibi di cit: Lacui: nūqd sp̄ tacebo: Lui dicit hic: ne taceas: Be illo alibi dicit: Be⁹ manife stus veniet: de⁹ n̄t et nō silebit. Cui dicit h̄⁹: ne taceas: Lacuit enī vt iudicaret qn̄ vēit occultus. Nō autē tacebit vt iudicet qn̄ ve niet manifestus. **Qm̄ ecce inimici tui sonauerūt: et q̄ oderūt te extule runt caput.** Nouissimos dies significa re mibi videf: qn̄ hec que nunc metu com p̄misit: in liberā vocez eruptura sunt: sed plane irrationabilē: vt sonitus magis q̄ lo cutio vel sermo dicēdus est. Nō itaqz tunc odisse incipiēt: sed qui oderūt te tūc leua būt caput: nec capita sed caput: qn̄ eo pue tun sūt vt etiā illud caput habeat qd extol lit sup omne qd dicis de⁹ et qd colis: vt in illo maxime impleat: qui se exaltat hūlia bilis: et cū ille cui dicitur: Ne taceas neqz mi tescas de⁹: interficiet spiritu oris sui: et euā cuabit illuminatione p̄sentie sue. **Sup p̄plim tuū malignauerūt psilū: Vir** sicut alii codices habēt: **Vistute cogita uerū psilū: et cogitauerūt aduersus sanctos tuos.** Irrident ista dicūt. Qn̄ enī valerēt nocē p̄plo vel plebi dei: vel scis ei⁹ q̄ nouerūt dicere: **Si de⁹ p nobis q̄s cō tra nos:** **Vixerūt venite et dispā mus eos de gēte:** Singulare numerū posuit p̄ plurali: sicut d̄r: **Lui ē h̄⁹ pecus:** etiā si de grege interroget: et intelligunt̄ pe cora. Beniqz alij codices de gentibus ha-

Alia līa.
t hereditabis.